

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **Ministerstvo financí**, se sídlem Praha 1, Letenská 15, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem Praha 7, Pplk. Sochora 27, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 30.6.2009, zn. INSP1-6632/08-5,

t a k t o:

- I. **Žaloba se o d m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „předseda Úřadu“) podle ust. § 18 odst. 1 a 2 zákona č. 551/1991 Sb., o státní kontrole (dále jen „zákon o státní kontrole“), nevyhověl námitkám žalobce podaným proti kontrolnímu protokolu ze dne 31.3.2009 zn. INSP1-6632/08-2, pořízenému v rámci kontroly, jejímž předmětem bylo dodržování povinností stanovených zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 101/2000 Sb.“), v systému ADIS (automatizovaný daňový informační systém), speciálně ust. § 13 odst. 4 písm. c) uvedeného zákona.

Žalobce v podané žalobě namítal nesprávnou interpretaci ust. § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. pro oblast daňového řízení, respektive pro oblast ADIS, ze strany žalovaného. Tvrdil, že na činnost daňové správy nelze uplatňovat povinnosti uvedené v § 5 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., neboť se jedná o oblast podléhající výjimce dle § 3 odst. 6 písm. f) tohoto zákona. Dle žalobce je třeba s ohledem na potřebu zajistit příjmy státního rozpočtu výjimku podle § 3 odst. 6 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. vztáhnout i na běžnou činnost daňové správy.

Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě mj. poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek sp.zn. 567/2005) a Ústavního soudu (nález sp.zn.: II. ÚS 318/98), podle které rozhodnutí o námitkách proti kontrolnímu protokolu podle § 18 zákona o státní kontrole není úkonem správního orgánu, kterým by se zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala práva nebo povinnosti, a jde tak o úkon vyloučený ze soudního přezkumu

podle § 70 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Dále žalovaný označil argumentaci žalobce v podané žalobě za zjevně nesprávnou a nepřípadnou.

Předtím, než soud přistoupil k posouzení žaloby z věcného hlediska, zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení a zda tak jde o žalobu z hlediska ustanovení s.ř.s. přípustnou. Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu které nejsou rozhodnutími.

Podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. žaloba je nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li zákon jinak, soud odmítne návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Žalobou proti rozhodnutí správního orgánu se lze ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. domáhat přezkoumání úkonů správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují subjektivní veřejná práva a povinnosti. Pro tyto úkony zavádí s.ř.s. v uvedeném ustanovení legislativní zkratku rozhodnutí. Zároveň s.ř.s. v ust. § 70 písm. a) vylučuje ze soudního přezkumu ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutím, tzn. ty úkony, který nejsou způsobilé přivodit následky přepokládané v ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. Žaloba proti takovému úkonu je pak podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. nepřipustná.

V daném případě se žalobce podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí, které bylo vydáno podle ust. § 18 zákona o státní kontrole a jímž bylo rozhodnuto o jeho námitkách proti kontrolnímu protokolu ze dne dne 31.3.2009 zn. INSP1-6632/08-2. Z napadeného rozhodnutí pro žalobce neplyne žádná povinnost a toto rozhodnutí žalobci nezakládá ani žádné právo. Žalobou napadené rozhodnutí tak není rozhodnutím o právech či povinnostech žalobce a nemá charakter rozhodnutí, kterým by mohl být žalobce zkrácen na svých právech nebo povinnostech. Napadeným rozhodnutím totiž předseda Úřadu vyjádřil své stanovisko k námitkám, které byly vzneseny proti kontrolnímu protokolu. V uvedeném posouzení soud vycházel i ze žalovaným zmíněné soudní judikatury obsažené např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 A 55/2001.

Protože žalobce podal žalobu proti rozhodnutí, které je ze soudního přezkumu podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. ve spojení s ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. a ust. § 68 písm. e) s.ř.s. vyloučeno, soud v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. žalobu jako nepřipustnou odmítl.

Odmítnutím žaloby v tomto případě nedochází ke krácení práva na projednání věci nezávislým soudem. Kontrolní protokol je nezbytným podkladem pro další postup Úřadu, a to v rámci řízení o správním deliktu žalobce podle zákona č. 101/2000 Sb. Žalobce tak své

námítky vůči kontrolnímu protokolu může uplatnit při případném využití opravného prostředku proti rozhodnutí o správním deliktu, potažmo ve správní žalobě proti případně uložené sankci. Taková žaloba by mohla namítat vady kontrolního protokolu jako vady řízení mající za následek nezákonné rozhodnutí ve věci a byla by, vzhledem k tomu, že rozhodnutím o správním deliktu je rozhodováno o právech a povinnostech subjektu správního deliktu, projednatelná ve správním soudnictví.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první s.ř.s. Byla-li žaloba odmítnuta, žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s. u Městského soudu v Praze ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 28. července 2010

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pekárková Marie